

svojo domačijo. Na njegovo mesto pa pride, kakor se govori, dvorni svetnik grof Chorinsky iz Gradca. Tega bomo pogrešali v Gradcu, barona pa v Ljubljani. — V prvo latinsko šolo se je v Ljubljani že sedaj vpisalo 218 učencev in pride se jih v jeseni gotovo znatno število. Učencev torej ne manjka, ali bi torej ne bilo dobro, če se vzbudi na novo gimnazija v Kranji?

Primorsko. Na veliko jezo laških kričačev nadškof dr. Zorn niso prepovedali slov. pridige v Lociči. Sv. cerkev je pač varuhinja vsake pravice. — V Gorici so si slov. uradniki osnovali posebno društvo, da si pridobivajo živil za zmerno ceno.

Tržaško. V Trstu moledujejo sedaj, naj jim c. kr. vlada pomaga vzdrževati javno skladišče. Gospoda, ki ima z njimi opravka, bi pa lahko sama v tem kaj storila, ko bi nastavila manj laških uradnikov, toda tacih kričačev ji je treba. — V slov. ljudsko šolo, ki jo vzdržuje društvo sv. Cirila in Metoda, hodi nad 400 otročičev — znamenje, da je v Trstu treba slov. šole.

Istersko. Posl. Spinčič se je pritožil pri drž. sodniji na Dunaji zoper njegovo odstavljenje, toda pri sodniji so rekli, da nimajo pravice, soditi v tej stvari. Sedaj še kaže njemu torej samo počakati, kaj reče drž. zbor k odstavi. Skorej gotovo se izreče le-ta zoper njo.

Ogersko. Kakor na Dunaji, tako stojé sedaj tudi v Budimpešti postave o novem denarju v razpravah drž. zbora. Razloček pa je ta, da ima ogerska vlada lahko delo, ker ji je večina vselej pokorna. Zato bode vsa razprava tudi v kratkih dneh pri konci.

Vunanje države.

Rim. Sveti oče Leon XIII. so imeli v ponedeljek veliko konsistorije t. j. zborovanje kardinalov rimske cerkve. Pri tacih nagovorijo sv. oče kardinale z veliko slovesnostjo in ima tak nagovor vselej tudi pomena več ali manj za celo katol. cerkvo. Tako je bilo tudi v zadnjem zborovanju, beseda sv. očeta je veljala Kristofu Kolumbiju.

Italijansko. Vlada kralja Umberta ima sedaj nekaj miru, ker ni zborovanja v Rimu; zato pa se pripravljata tembolj na jesensko zborovanje, kajti dotlej mora pokazati, ali hoče in zna spraviti temo iz državnih blagajnic.

Francosko. Glasoviti Ravachol je umrl v ponedeljek pod sekiro ali guiletino. Ni mu djalo žal zločin-stev, katera je storil. Kakor norčevaje je vskliknil, predno je padla sekira: naj živi republika! — Vlada se je odločila za veliko razstavo leta 1900 in sicer zato, da prepreči enako v Berlinu. No do tega leta se spremeni še lahko marsikaj.

Belgijsko. V sedanjem državnem zboru se odloči, ali in kako dobijo ondi splošnje volilne pravice. Veliko ljudij še je v dvomih, če sploh pride do teh pravic, kajti nevarne so in nepotrebne ob enem.

Angleško. Kakor je sedaj blizo že gotovo, dobi v novih volitvah Gladstone in njegova stranka večino in tedaj mora sedanje ministerstvo vzeti slovo, ali Salisbury loči še težko od te časti, zato še naperja vse sile za svojo stranko, naj ne izgubi večine. Ali mu bode še mogoče?

Nemško. Bismark biva v Kissingu in uni dan je kacic 500 Virtemberžanov prišlo ga gledat in to je starca tako razveselilo, da je pa zopet »blebetal«, kako slabo da se gospodarji sedaj v Berlinu. Za njega pa se ve, da je bilo vse bolje! — Zastopnik pri papeži, pl. Schlözer gre v pokoj in nihče ne pride, kakor se pravi, na njegovo mesto v Rimu.

Rusko. Ob reki Volga razširja se kolera in pravi se, da je že tudi v Moskvi ta nesrečnica. — Po nekaterih krajih tudi letos niso pridelali toliko žita, da bi

ga imeli za jesensko setev. Treba bode vladi skrbeti jim za žito.

Srbsko. Kralj Aleksander se je odpeljal na Nemško, v kopalnišče Ems; ondi se snide s svojim očetom ter ostane pri njem kake štiri tedne. Tudi svojo mater, kraljico Natalijo hoče mladi kralj se to leto videti.

Tursko. Poslanik v Belemgradu, Feridun Bey jo je potegnil od ondi doli v Novi Sad, pravi, da zato, ker vlada v Belem gradu ne skrbi dovolje za-nj, da ni varno za življenje. Tako hudo pač menimo, da ni, ali nekaj je že na tem begu.

Amerika. Pri mestu Sanfrancisko je razletela v ponedeljek tovarna, v kateri se dela strelivo. Vse hiše, kar jih je bilo blizo tega poslopja, so se podrle; 180 delavcev pa je pokopalo. Bili so iz večine kitajskega rodu. — V Ameriki biva sedaj 46 slov. duhovnikov, toda v krajih, kjer so Slovenci, je jih le kacic 8, drugi so pri drugih narodih.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Brž, ko je naša družba dospela do piramid, predstavil se stari šejk Abdalah, z njim njegov sin. Ta dva odločita, kdo drugih beduinov sme tujce spremljevati. Bakšiš vzame Abdalah sam. Jaz sem hotel na vrh prve piramide. Poprimeta me dva beduina za roke ter peljata urno od stopinje do stopinje, ki je vsaka čez meter visoka. To pač ni prijetno plezanje. Dva zdigujeta, eden je pripravljen še rivati, štri neprenehoma vré smrdljive vode ponuja. Tako je trajalo skoraj eno uro. Z vrha je čudovit razgled. Na izhod krasna planjava, na zahod siva plan in sivo nebo, na jug se vrstijo druge piramide. Kaj veličastnega srce tukaj navdaja, pero ne zamore popisati.

S piramid navzdol se mora skakati od stopinje do stopinje, večasih po dva metra visoko. Pri tem se namlanjam na beduinovo ramo, ki je bosonog naprej skočil, ali roko mi zanesljivo trdno drži. Stopnice so jako poškodovane. Bakšiš — bakšiš, je bila edina misel teh revnih ljudij. Dal sem in imel sem mir in spoštovali so me in skazali vsako prijaznost. Grobne celice kraljev v piramidah so čuda stavbarskega mojsterstva. Vhod je mogoč le z vsklonjenim telesom in zelo težaven radi vročine, ki hoče tu človeka zadušiti, in ker so hodniki temni, polzki, ko zrcalo, brez špranj, ter peljajo navzgor, navzdol.

Čez drobni vroči pesek, da se noga globoko vdira, šel sem ogledat visoke kamenene podobe — Sfinks. Hor-em-Chu ga imenujejo stari hieroglifni napis, in je še veliko starji, ko piramide same. Sfinks je iz enega samega porfir-kamena izdelana pošast, levovo ležeče telo s človeško glavo. Gleda na izhod. Od glave do zemlje meri 25m, uho je 1.37m do'go, nos 1.70m, usta 2.32m široka, obraz 4.15m na široko. Telo od parkljev do repa meri 50m in je večinoma v pesku pokopano. Glava je verjetno podoba onega vladarja, pod katerim je nastal spomenik. Vojaki, baje tudi Napoleonovi so s kanoni vanjo streljali mesto tarče, ter lice nekoliko poškodovali. Le oči navzgor povzdignjene so strašno gledati.

Kaj je namen te kamenene pošasti? Sfinks je po starem razlaganji pomen vzhajajočega solnea, nove luči, ki brani pred temo smrti. Tudi pospešuje Sfinks rodovitnost in brani pesku polja zasipavati. Po moji misli pomenja pač mejo med življenjem in smrtjo, med rodovitno in mrtvo zemljo puščave.

Najbrž je kralj, katerega predstavlja, pokopan v bližnjem granitnem tempelju. Ta je postavljen iz rezanega kamena, iz 5—6m dolgih kosov granita, alabastra in sienita; star gotovo 6000 let in se vidi, ko bi bil nedavno postavljen. To je za večnost delano. V kotih ne segata dva kamena skupaj, marveč koti so iz celega izsekani. Kakor je Sfinks do glave, tako je tempelj. Beračdrviš, ki se sam imenuje gvardijana, zahteva bakšiš. Tempelj obstoji iz velikih dvoran ter malih grobnih celic. Čudne misli tu človeka obdajajo! Koliko staroverske goljufije, egiptovske copernije bilo je priča to zidovje! Minilo je brezverstvo, luč vere vlada zdaj svet. Zidovje to pa še stoji in bode stalo in čakalo, da Nazarenski še tu ustanovi svoj sedež!

Konec je preglejevanja. V hladni duplji groba nam pripravil dragoman zajutrek: kuhano jajce, sir, ribe, mrzlo teletino, pomaranče, črno kavo, vino in dragoceno Mariborsko pivo. Mladi Abdalah sedi poleg nas s podkrižanimi nogami in imam čas ga to in ono izpraševati. Vina in piva se brani zvest svoji postavi, vzame le kruha in sira. Ponosno pripoveduje, da je njegov oče šejk t. j. župan čez 6000 mož, kateri so mu v vsem pokorni, in da je sila bogat. Stari Abdalah ima baje do 3 milijone frankov zlata pokopanega v zemlji, ki si ga je nabral od tujcev. Kazal je tudi priporočilno pismo carjeviča Rudolfa. Na vprašanje, ali bo on naslednik svojemu očetu šejku, ne odgovori, marveč k nebu pogleda rekoč: »Alah je naš gospod!« Sin Abdalah je star kakih 26 let, jako pameten. Poskušal je tudi začrčkati svoje ime v moj dnevnik, ali žalibog ni se mu posrečilo.

Okoli piramid so tri vasi, skupno Kafra-il-Biduan (vasi beduinov) imenovane. Kolibe so iz blata in kamena napravljene. Po zajutreku razodenem željo, videti od znotraj beduinsko kočo, na kar me uljudni Abdalah sin povabi v svoje, na novo postavljeno stanovanje. Štiri stene iz kamena in neometane stene, z deskami zgoraj zakrite, to je — salon. Mize in stola se ve, da ni. Vsedemo se na razprostrte rogoznice na zemljo in prekrižamo noge, kakor se pač najbolje kateremu posreči, Abdalah pa ponuja cigarete in gosto črno kavo.*) Ženo se ve, da je skrtil pred nami. Gorje, če bi se pokazala tujcu, odposlal bi jo za vselej ali zabodel.

Tako minil je čas, in prepozno smo pomislili, da ni mogoče več priti od 11—12. ure čez Nilov most v Kairo, ker se v tem času vzdigne, da zamorejo večje ladje skozi. Obed je zamujen, podamo se tedaj v bližnji »hotel Mena«, imetje angleškega lorda Lock-Kinga, kojemu sliši vse polje od vasi Gize do piramid, v obsegu deseterih angleških □ milj.

O poldan odhajamo! Solnce sila pripeka (50°C). Ob cesti na starodavnem podrtim kamenenem stebru pa leži stari Abdalah na trebuhu. Ko mačka vskoči, nam nasproti hiti, ter se s pravo orientalsko uljudnostjo od vsakega od nas poslovi mu roko stiskaje, potem pa še zopet mirno vleže na žgeči kamen.

Z Bogom tudi ve piramide, z Bogom! Ne, videl vas ne bodem nikdar več, ali često bodo moje misli še nad vami, često bo duh moj vzletel k piramidam, kjer faraonov slavnih spé kosti!

Otožnega sreca gledal sem na jug, odkoder so me pozdravljale zanimive Sakaranske piramide. Ni časa! Tam je tudi svetoznana kopelj v puščavi, Helouan, koje mleku podobna, žveplena voda, kakor modro oko iz bledega obraza proti nebu zre.

Smešnica. Sodnik: »Vi ste tedaj oni lopov, ki je v krčmi pri županovih ukradel celo pleče?«

*) Kava se po arabski šegi s sladkorjem vred prekuha ter hitro nalije. Vseda se še le v šalico, ki se pred gosta postavi. Ker so šalice malo večje kot krojačev naprstek, se kava večkrat dolije.

Tat: »Da, gospod sodnik, res je, da sem ukradel pleče, tega tudi ne tajim, a samo to prosim, da bi pomislili, da sem bil strašno lačen in pleče je tako lepo izgledalo in prijetno dišalo; kaj stavim, ako bi bili Vi v moji koži, bog me, da bi tudi Vi to storili.« A. K.

Razne stvari.

(Najvišje darilo.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval za zvonove župnijske berkve M. D. v Kostrevnici 60 fl. iz lastnega premoženja.

(Zaroka.) Nadvojvodinja Margareta Sofija, starša hči nadvojvode Karola Ludovika, se je zaročila z vojvodom Albrehtom Virtemberskim. Le-ta postane brž kralj Virtemberski, nadvojvodinji pa so svitli cesar strije.

(Častni naslov.) Mil. knezoškof so imenovali č. g. Antona Lacko, župnika pri Sv. Križu na Murskem polju, za duhovnega svetovalca lav. škofije.

(Okr. zastop) v Celji je imel dne 9. julija občno zborovanje. C. kr. notar, g. Lovre Baš je poročal o prihodkih in stroških okraja in se vidi iz njegovega poročila, da je okr. zastop prihranil lani 10.551 fl. 99 kr. Njegovo poročilo vzelo se je pohvalno na znanje. Več o tem zborovanji priobčimo v prihodnjem listu.

(Imenovanje.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru je postal g. Blaž Matek, doslej začasni učitelj, redni učitelj za računostvje v nemškem in slovenskem učnem jeziku. To imenovanje vzamemo z veseljem na znanje.

(Slovesno slovo.) Gosp. dr. Artur Steinwender, ravnatelj na c. kr. gimnaziji v Mariboru, pride na enako mesto v Gradec. Vsled tega so vzeli včeraj dopoldne profesorji in učenci od njega slovesno slovo. V lepo okinčani dvorani je profesor veronauka, vč. g. dr. Pajek, povzdignil v izbrani besedi zasluge g. ravnatelja, sedmošolec J. Hohnjec pa ga je v imena učencev zahvalil za njegovo očetovsko ljubezen. G. ravnatelj jima je ljubeznjivo odgovoril in učenci so h koncu zapeli cesarsko pesem.

(Častno občanstvo.) Občina Sv. Lovrenca na Dravskem polju je imenovala na predlog župana gospoda Jakoba Jurič soglasno čč. gg. dr. Ivana Mlakarja, profesorja bogoslovja v Mariboru, svojega rojaka in Mateja Slekovca, župnika pri Sv. Marku nižje Ptujca, nekdanjega kaplana, za svoja častna občana. Diplomi ste jako lepi iz naše domače tiskarne sv. Girila v Mariboru.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval gospod Pavel Simon, tajnik posojilnice v Mariboru, 5 in gosp. Anton Švarc, posestnik v Biši, je poslal nabranih 6 gl.

(Šolski sklep.) Pri čč. šolskih sestrah v Mariboru bode sklep šolskega leta v soboto, ročna dela šolaric, jako zanimiva, razstavljena pa so od včeraj tje do sobote.

(Na c. kr. gimnaziji) v Celji so bile dne 30. junija 1. ter 2. julija zrelostne skušnje. K. Rogožinski in Jože Tomišek sta dobila odliko, 14 drugih prestalo je skušnjo srečno, dva pa jih dopolnita po počitnicah iz enega predmeta.

(Birmancev) je bilo letos v Ljutomerski dekaniji 3409 in sicer pri Sv. Petru 559, pri Sv. Križu 681, v Ljutomeru 1019, pri Mali nedelji 264, pri Sv. Juriji 617 in 329 pri Sv. Antonu v slov. goricah.

(Ljudske sole.) Ljudska šola v Konjicah se razdeli v dverazredno nemško in petrazredno slovensko in isto se izgodi tudi v Slov. Gradci. Kolika nespamet!

(Steklina.) Po občini Velike nedelje sta se te dni dva stekla psa klatila ter je eden več kokošij, drugi pa je ogrizel kravo in nekaj svinj na paši. Eno mrcino je lovec J. Skorčič ustrelil, druga pa je potegnila v goščo.